

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Artur Żymełka

Protokolant Agnieszka Jaskulska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2014 r. w Rybniku

sprawy z powództwa I. F. i J. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J.

o naprawienie szkody

1) zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powodów I. F. i J. F. solidarnie kwotę 304.451 zł (trzysta cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2013 r.;

2) oddala powództwo w pozostałej części;

3) nie obciąża powodów przypadającą na nich częścią kosztów procesu;

4) nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 15.220,80 zł (piętnaście tysięcy dwieście dwadzieścia złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonej części należnej w sprawie opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt II Cgg 31/11

UZASADNIENIE

Powodowie J. F. i I. F. w dniu 14 grudnia 2011 r. wnieśli do Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. pozew o naprawienie szkody górniczej domagając się nakazania pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w J. naprawienia szkody w ich nieruchomości położonej w J. przy ul. (...) przez przywrócenie stanu poprzedniego poprzez:

- regulację rzędnych terenu przez wykonanie nasypu na całej powierzchni nieruchomości i jej wyrównanie do stanu sprzed wystąpienia szkód,
- wykonanie żelbetowego zbrojonego muru oporowego o wysokości istniejącej posesji wzdłuż granicy północnej (droga (...)) oraz południowo – zachodniej (linia kolejowa),
- wykonanie drenażu odwadniającego teren do istniejących cieków odbierających deszczówkę,
- wykonanie orurowania istniejącego rowu (bez zmiany kierunku jego biegu) biegnącego wzdłuż zachodniego krańca posesji pomiędzy drogą (...), a nasypem kolejowym za pomocą rur betonowych (fi 1.000 mm),
- wykonanie wpustu deszczowego obecnie istniejącego do orurowanego rowu za pomocą rury betonowej (fi 1.200 mm),

- ułożenie odcieków powierzchniowych/korytek,
- wykonanie robót pomiarowych oraz wykonanie planu i wyprofilowanie nasypu,

ewentualnie w przypadku uznania przez biegłego z zakresu budownictwa, szkód górniczych i wyceny nieruchomości, że restytucja jest nieuzasadniona ze względów technicznych i ekonomicznych powodowie wniesli o zasądzenie od pozwanej solidarnie na ich rzecz kwoty 464.000 zł tytułem odszkodowania, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Powodowie wniesli również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że są współwłaścicielami nieruchomości położonej w J. przy ul. (...), obejmującej działkę nr (...) o powierzchni 1.60.44 ha, dla której Sąd Rejonowy w Jastrzębiu–Zdroju prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Powodowie stwierdzili, że ze względu na szkody górnicze jedynie na części tej nieruchomości powód prowadzi działalność gospodarczą – P.H.U. (...). Powodowie wskazali, że na mocy ugody nr 72/1048-b/06 z dnia 19 lipca 2006 r. pozwana dokonała już wyrównania znacznej części nieruchomości, która jednak obecnie stale ulega dalszemu osiadaniu. Powodowie podali, że otrzymali już odszkodowanie za zniszczenie obiektów znajdujących się na w/w nieruchomości, a także na sąsiadującej z nią nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej KW nr (...). Powodowie stwierdzili, że nieruchomość będąca ich własnością znajdowała się i znajduje w dalszym ciągu (co najmniej do 2020 r.) pod wpływem eksploatacji górniczej KWK (...) i KWK (...) należących do pozwanej. Eksploatacja ta powoduje stale nierównomierne osiadanie terenu na całej powierzchni nieruchomości. Powodowie podali, że w niektórych miejscach teren osiadł o około 1,5 m, a w innych nawet o 10 m, dlatego nie mogą normalnie wykorzystywać nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem, tj. na działalność gospodarczą i obecnie wykorzystywana na ten cel jest jedynie niewielka część nieruchomości. Podkreślili również, że płacą regularnie podatek od nieruchomości według stawek dla nieruchomości przeznaczonych pod działalność gospodarczą, który za 2011 r. wyniósł 21.270 zł. Powodowie stwierdzili nadto, że na nieruchomości znajduje się rów o powierzchni 0.00.49 ha, który na skutek szkód górniczych spowodowanych eksploatacją zakładu pozwanej regularnie wylewa i zalewa nieruchomość. Podnieśli także, że zarówno osobiście, jak i przez pełnomocnika dążyli do ugodowego rozwiązania sporu, co jednakże okazało się bezskuteczne.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w J. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, że powodowie rozumieją pojęcie „przywrócenie do stanu poprzedniego” jako przywrócenie do stanu sprzed powstania uszkodzeń. Pozwana zarzuciła, że takie stanowisko powodów jest nieuzasadnione, ponieważ powodowie nabyli przedmiotową nieruchomość już uszkodzoną. Pozwana zarzuciła również, że z tych samych względów kwota, której ewentualnego zasądzenia domagają się powodowie jest nieadekwatna do poniesionej szkody.

W toku sprawy pozwana (k.332-333) podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powodów co do żądania naprawy szkód górniczych w nieruchomości gruntowej. Pozwana wskazała, że w aktach sprawy znajdują się wnioski o naprawę szkód poprzednich właścicieli, z których wynika, że szkody w gruncie, których naprawy obecnie domagają się powodowie, występowały już w nieruchomości w okresie kiedy należała ona do poprzednich właścicieli, a od tego czasu upłynął trzyletni termin przedawnienia roszczeń o naprawę szkód górniczych w nieruchomości powodów.

Powodowie w toku postępowania zmienili żądanie (k.365) w ten sposób, że wniesli o zasądzenia od pozwanej solidarnie na ich rzecz kwoty 1.510.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanej opinii biegłej sądowej B. R., a na wypadek nieuwzględnienia żądania zapłaty zgłosili ewentualne żądanie naprawienia szkody poprzez przywrócenie stanu poprzedniego.

Pozwana podtrzymała swoje stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Położona w J. przy ul. (...) działka numer (...) o powierzchni 1.60.44 ha pierwotnie wchodziła w skład nieruchomości o łącznym obszarze 2.75.76 ha zapisanej w księdze wieczystej KW Nr (...) - J prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju. Prawo wieczystego użytkowania gruntu oraz prawo własności znajdujących się na niej zabudowań, w tym stacji paliw i hali napraw, należało do Przedsiębiorstwa (...) w J..

W dniu 23 września 2003 r. A. N. jako Zarządca Komisyjny Przedsiębiorstwa (...) w J. sprzedał A. B. i G. B. prawo użytkowania wieczystego nieruchomości obejmującej działkę nr (...) o powierzchni 1.60.44 ha oraz prawo własności znajdującej się na niej hali napraw II, dla których założona została księga wieczysta KW Nr (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju, za cenę 155.000 zł, w tym za użytkowanie wieczyste gruntu w wysokości 145.000 zł. Jednocześnie w §7 umowy jej strony postanowiły, że w związku ze pełnym zdekapitalizowaniem budynku hali napraw II wymagającego rozbiórki z powodu szkód górniczych, odszkodowanie z tytułu tych szkód przypadnie w całości stronie sprzedającej, a G. i A. małżonkowie B. na wypłatę odszkodowania Przedsiębiorstwu (...) wyrażają zgodę i oświadczają, że nie będą wnosić żadnych dalszych roszczeń z tego tytułu ani wobec Przedsiębiorstwa (...), ani wobec zbywcy nieruchomości. Strony uwzględniły, że stan powyższego budynku został uwzględniony w cenie sprzedaży nieruchomości. Strony umowy oświadczyły jednocześnie, że powyższe postanowienie nie narusza uprawnień nabywców nieruchomości do domagania się odszkodowania z tytułu szkód górniczych w pozostałych budynkach i urządzenia jak prace, drogi, instalacje – kanalizacji sanitarnej, deszczowej itp.

(**dowód:** notarialna umowa sprzedaży z dnia 23 września 2003 r. sporządzona przez notariusza P. S. w jego Kancelarii Notarialnej w J. rep. A nr 12068/2003 w aktach księgi wieczystej KW Nr (...))

G. B. we wniosku z dnia 12 marca 2004 r. występował do pozwanej o naprawienie szkód górniczych ujawnionych w marcu 2004 r., a dotyczących niedrożności kanalizacji sanitarnej i deszczowej na nabytej nieruchomości wskazując, że jest ona niedrożna z powodu odwrócenia spadku terenu do istniejącego przed eksploatacją górniczą oraz stwierdzając, że stan taki uniemożliwia korzystanie z kanalizacji.

We wniosku z dnia 27 maja 2004 r. G. B. wniósł o naprawienie szkody, która ujawniła się w maju 2004 r. na nabytej nieruchomości sąsiedniej, a która polegała na uszkodzeniu powstałym na wjeździe na teren stacji (uskoki nawierzchni asfaltowej), uszkodzeniu na wysokości wysepki tankowania pojazdów oraz awarii dystrybutora paliw.

We wniosku z dnia 25 maja 2005 r. G. B. również wniósł o naprawienie szkód górniczych na nieruchomości sąsiedniej – uszkodzenia nawierzchni asfaltowej, zmienionego kierunku nachylenia terenu wzdłuż dwóch uskoków o zrzucie ok.30 cm, zmienionego kierunku pochylenia terenu uniemożliwiającego działanie kanalizacji sanitarnej i deszczowej ze stacji paliw oraz spowodowania zmniejszenia się czynnej pojemności zbiorników paliwowych. Wskazał również, że budynek stacji paliw jest mocno nachylony oraz popękany, a pęknięcia i przemieszczenia występują również na stanowiskach do tankowania paliw, wysepce dystrybutora paliw i drodze dojazdowej.

(**dowód:** wnioski o naprawienie szkody górniczej k.63-65)

W dniu 17 marca 2006 r. A. B. i G. B. sprzedali powodowi I. F. za cenę 600.000 zł prawo wieczystego użytkowania gruntu obejmującego w/w działkę nr (...) oraz prawo własności posadowionego na tej działce budynku hali napraw, zapisane w księdze wieczystej KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju, jak również prawo wieczystego użytkowania gruntu położonego w J., obejmującego działkę nr (...) oraz prawo własności znajdującej się na nim stacji paliw, zapisanych w księdze wieczystej KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju.

Z uwagi na to, że na w/w nieruchomości powód prowadził działalność gospodarczą jeszcze kiedy prawo do nieruchomości przysługiwało A. B. i G. B., na mocy porozumieniem z dnia 13 lutego 2006 r., w którym w/w i powód wskazali, że zamierzają podpisać umowę kupna-sprzedaży z powodem, A. B. i G. B. oświadczyli, że z chwilą zawarcia

notarialnej umowy kupna sprzedaży m.in. w/w nieruchomości nastąpi cesja praw związanych z roszczeniami z tytułu występowania w sprzedawanej nieruchomości szkód górniczych, za które zbywcy nie otrzymali odszkodowania. Jednocześnie strony porozumienia postanowiły w związku z tym, że nieruchomość zostanie sprzedana za cenę ustaloną na podstawie średniorynkowej wartości tego typu nieruchomości niepomniejszonej o ubytek wartości z tytułu występujących szkód górniczych. O zawarciu tego porozumienia co do cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkody górnicze oraz o sprzedaży powodowie nieruchomości G. B. zawiadomił pozwaną w piśmie z dnia 25 stycznia 2007 r., doręczonym 30 stycznia 2007 r.

W międzyczasie, w dniu 19 lipca 2006 r. działający w imieniu powoda - prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.U.H. (...) - L. P. zawarł z pozwaną (...) Spółką Akcyjną w J. ugodę o naprawienie szkody spowodowanej ruchem zakładu górniczego w nieruchomości obejmującej działkę nr (...). W oparciu o przeprowadzoną wizję ustalono, że na terenie działki występują szkody górnicze w postaci obniżenia terenu, jego nachylenia i zapadlisk. Zgodnie ustalono, że naprawienie w/w szkód nastąpi poprzez nadsypanie terenu działki skałą płoną do poziomu pozwalającego na umieszczenie kamieni granicznych w płaszczyźnie poziomej. W ugodzie postanowiono jednocześnie, że wyczerpuje ona roszczenia poszkodowanego odnośnie w/w stwierdzonych szkód.

(dowód: notarialna umowa sprzedaży z dnia 17 marca 2006 r. sporządzona przez notariusza P. S. w jego Kancelarii Notarialnej w J. rep. A nr 3240/2006 k.60-62, wypis z rejestru gruntów i wyrys z mapy k.11-12, protokół z 20 czerwca 2006 r. ustalenia aktualnego stanu szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego k.15-16, ugoda z 19 lipca 2006 r. nr (...) - b/06 k.13-14, porozumienie z dnia 13 lutego 2006 r. k.119-120, pismo G. B. z dnia 25 stycznia 2007 r. skierowane do pozwanej k.121 oraz przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 22 grudnia 2014 r.)

W 2010 r. powód I. F. nabył prawo własności nieruchomości obejmującej w/w działkę nr (...) o powierzchni 1.60.44 ha – do której wcześniej przysługiwało mu nabyte od A. B. i G. B. jedynie prawo użytkowania wieczystego - a w związku z zawarciem w dniu 13 sierpnia 2010 r. umowy majątkowej małżeńskiej rozszerzonej współwłaścicielem tej nieruchomości stała się również żona I. J. F..

(dowód: odpis z księgi wieczystej KW Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju k.6-10 oraz przesłuchanie powoda na w/w rozprawie)

Powodowie w piśmie z dnia 20 września 2010 r. skierowanym do pozwanej wniesli o ustalenie i wypłacenie odszkodowania z tytułu szkód górniczych polegających na osiadaniu terenu na nieruchomości powodów zapisanej w księdze wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju. W piśmie tym wskazano, że pozwana w latach poprzednich dokonała wyrównania nieruchomości, która jednakże ulega dalszemu osiadaniu. Powodowie wniesli o naprawienie szkody bądź poprzez wyrównanie, bądź wypłatę jednorazowego odszkodowania i upoważnienia właściciela do usunięcia szkód we własnym zakresie. W dniu 7 grudnia 2010 r. przedstawiciele pozwanej dokonali oględzin nieruchomości powodów i protokolarnie stwierdzili obniżenie nawierzchni działki, jednakże w czasie oględzin nie ustalono sposobu naprawy. W piśmie z dnia 8 grudnia 2010 r. pozwana zobowiązała powoda od dostarczenia aktualnej mapy zasadniczej i ewidencyjnej z naniesionymi granicami własności oraz wypis z ewidencji gruntu, informując, że do czasu dostarczenia tych dokumentów sprawa pozostaje bez biegu. Po złożeniu w dniu 22 grudnia 2010 r. przez powoda żądanych dokumentów pozwana wezwała powoda do złożenia kolejnych dokumentów, które powód również złożył. W toku dalszej wymiany korespondencji pozwana m.in. informowała, że dokonanie naprawy uszkodzeń na nieruchomości powodów wymaga uzyskania stosowanych uzgodnień z aktualnie obowiązującymi przepisami i uzależniła prowadzenie negocjacji co do sposobu naprawienia szkody od uzyskania przez powoda takich uzgodnień na wykonanie naprawy występujących uszkodzeń. W piśmie z dnia 24 marca 2011 r. pozwana poinformowała powoda, że m.in. należąca do niego działka nr (...) znajdowała się i znajduje pod wpływem eksploatacji górniczej KWK (...) i KWK (...). Podała także, że jest projektowana dalsza eksploatacja górnicza, która spowoduje nierównomierne osiadanie terenu na całej powierzchni w/w działki, jak również występowanie deformacji nieciągłych. Pozwana wskazała w tym piśmie również, że w związku z planowaną dalszą eksploatacją istnieje możliwość reaktywacji deformacji już istniejących oraz powstanie nowych. W piśmie z dnia 7 czerwca 2011 r. powód ponownie zgłosił żądanie naprawienia szkody, również w tym piśmie wskazując na usuwanie szkód w latach

poprzednich i pojawienie się od tego czasu nowych szkód. Również w piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r. powód wzywał do naprawienia szkody, a pomimo deklaracji pozwanej o gotowości ugodowego zakończeniu sporu nie doszło do naprawienia szkód.

(dowód: pismo powodów z dnia 20 września 2010 r. k.28, pismo powodów ponagających o odpowiedź z dnia 18 listopada 2010 r. k.29, protokół ustalenia aktualnego stanu szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego k.24-27, pismo pozwanej z dnia 8 grudnia 2010 r. k.30, pismo powoda z dnia 21 grudnia 2010 r. k.31, pismo powoda z dnia 8 lutego 2011 r. k.32-33, pismo pozwanej z dnia 21 lutego 2011 r., pismo powoda z dnia 8 marca 2011 r. k.35, pismo pozwanej z dnia 24 marca 2011 r. k.19-23 oraz z dnia 25 marca 2011 r. k.36, pismo powoda z dnia 7 czerwca 2011 r. k.37, pismo pozwanej z dnia 27 czerwca 2011 r. k.38, pismo powoda z dnia 22 sierpnia 2011 r. k.39-40, pismo pozwanej k.41 oraz przesłuchanie powoda)

Sąd Okręgowy w Gliwicach, w sprawie o sygn. akt I Cgg 10/09, wyrokiem z dnia 8 lutego 2010 r. zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powoda I. F. odszkodowanie za zniszczenie obiektów znajdujących się na nieruchomości objętej księgą wieczystą KW nr (...), a także sąsiadującej z nią nieruchomości objętej księgą wieczystą KW nr (...), w wysokości 467.260 zł. Sąd Apelacyjny w Katowicach, w sprawie o sygn. akt V ACa 178/10, wyrokiem z dnia 25 czerwca 2010 r. obniżył zasądzoną kwotę odszkodowania do kwoty 383.000 zł.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 8 lutego 2010 r., wydany w sprawie o sygn. akt I Cgg 10/09 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2010 r., wydany w sprawie o sygn. akt V ACa 178/10)

Pod nieruchomością stanowiącą obecnie własność powodów, obejmująca działkę nr (...), oraz w rejonie tej nieruchomości eksploatację prowadzą należące do pozwanej KWK (...) i KWK (...). Eksploatacja prowadzona jest od 1975/1976 r. Przeprowadzano ją w 14-stu pokładach węgla. Eksploatacja jest projektowana do 2021 r. i spowoduje dalsze obniżanie, pochylanie terenu i występowanie deformacji nieciągłych. W okresie od 1976 r. do 2012 r. na skutek eksploatacji pozwanej teren średnio obniżył się o 10,112 m. Przed nabyciem nieruchomości przez powoda nieruchomość ta została uszkodzona w 78,65%, a po tej dacie w 21,35%. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nieruchomość powodów zlokalizowana jest na terenach oznaczonych symbolami: 53 (...) przemysł oraz komercyjne usługi produkcyjne, 53jZP – tereny zieleni urządzonej wraz z infrastrukturą techniczną niezbędną do ich funkcjonowania oraz 53b IK L1/2 i 53c IK D1/2 – tereny dróg i ulic wraz z infrastrukturą techniczną niezbędną do ich funkcjonowania. Powód na działce nr (...) oraz sąsiadującej działce nr (...) prowadzi działalność gospodarczą – P.H.U. (...), związaną z demontażem i sprzedażą części samochodowych. W części zachodniej powierzchni działki (...) przecina ciek wodny łączący przepusty pod ulicą (...) i torami (...) Spółki (...). Rów ten oznaczony jest symbolem W, zaś jego powierzchnia wynosi 0.00.49 ha. Skarpy rowu mają wysokość: od strony wschodniej 7,0 m, a od strony zachodniej 3,2 m. W latach poprzednich cała powierzchnia działki została zniwelowana skałą płonną, przy czym zachodnia część działki została podniesiona co najmniej około 6,0 m (dotychczasowe osiadania w tej części działki wynoszą około 10,0 m). Generalnie powierzchnia działki nachylona jest w kierunku zachodnim, tj. w kierunku niecki osiadania. Z uwagi na dokonane zmiany w rzędnych wysokościowych samej działki nr (...), jej dalsze nierównomierne osiadanie oraz znaczne podniesienie terenów przyległych do nieruchomości powodów, a to drogi krajowej nr (...) oraz torów (...), nie ma obecnie możliwości przywrócenia w/w nieruchomości do stanu poprzedniego. Poza tym działania zmierzające do przywrócenia stanu poprzedniego, które wymagałyby m.in. budowy wysokich murów oporowych, budowy kolektora wiązałyby się z wydatkami rzędu kilku milionów złotych. Możliwa byłaby jedynie niwelacja części nieruchomości, w granicach istniejącego ogrodzenia, tak aby zlikwidować powstałe nadmierne spadki przy użyciu kruszywa naturalnego z łupka powęglowego. Na terenie tej nieruchomości występują również deformacje nieciągłe, które powodują, że zabezpieczenie obiektów budowlanych (betonowych) na wpływy tych deformacji jest praktycznie niemożliwe.

(dowód: opinia mierniczo-geologiczna k.23, opinia biegłego sądowego R. S. k.87-103, częściowo opinia biegłego sądowego J. D. k.143-172,209-216 oraz ustne wyjaśnienia biegłego na rozprawie w dniu 12 lutego 2013 r. k.268-269, zdjęcia nieruchomości powodów k.418-421,457-460,499-501 i przesłuchanie powoda na ostatniej rozprawie)

Wartość rynkowa nieruchomości gruntowej powodów jako przedmiotu prawa własności, gdyby nie istniały na niej szkody górniczych, wynosi 1.510.000 zł. Aktualna wartość gruntu powodów przy uwzględnieniu istniejących szkód będących następstwem działalności górniczej pozwanej wynosi 84.000 zł. Wartość rynkowa nieruchomości obliczona metodą dochodową, gdyby można było ją wykorzystywać na prowadzenie działalności wynosiłaby natomiast 109.000 zł. Gdyby możliwy był dostęp do nieruchomości ciężkich pojazdów nieruchomość ta mogłaby być wykorzystywana jedynie jako składowisko części samochodowych, bądź też składowisko złomu. Budowa magazynów do składowania jakichkolwiek innych rzeczy, w tym też materiałów budowlanych jest niemożliwa.

(dowód: opinia biegłej sądowej B. R. z dnia 30 sierpnia 2013 r. k.301-318, ustna opinia uzupełniająca biegłej sądowej B. R. na rozprawie w dniu 14 stycznia 2014 r., opinia pisemna biegłej sądowej B. R. z dnia 2 marca 2014 r. k.375-391, opinia uzupełniająca biegłej sądowej B. R. z dnia 22 sierpnia 2014 r. k.435-447, miesięczne stawki czynszu za dzierżawę przyjmowane przez Prezydenta Miasta J. k. 466, stawki za metr kwadratowy grunt przyjmowane przez Urząd Skarbowy w J. k. 495, ustna opinia uzupełniająca biegłej sądowej B. R. na rozprawie w dniu 22 grudnia 2014 r. 00:23:20-00:33:30)

Na skutek szkód górniczych występujących w nieruchomości powodów oraz w nieruchomościach sąsiednich powód ma problem z wjazdem na teren nieruchomości pojazdów mechanicznych. Interweniował w tej sprawie m.in. w Urzędzie Miasta J. i w piśmie z dnia 19 sierpnia 2013 r. poinformowano go, że przebudowa drogi jest spowodowana występującymi w tym terenie szkodami górniczymi. Poinformowano go równocześnie, że postępująca V kategoria szkód górniczych w tym rejonie może spowodować konieczność ponownej przebudowy zjazdu a nawet konieczność dalszego podniesienia terenu w obrębie nieruchomości powodów, która to sytuacja jest niezależna od Miasta. W piśmie z dnia 16 stycznia 2014 r. Prezydent Miasta poinformował, że z uwagi na prognozowane wpływy eksploatacji górniczej planowane jest podniesienie wiaduktu wraz z drogami dojazdowymi.

(dowód: pisma Prezydenta Miasta J. z 19 sierpnia 2013 r. k.338 oraz z dnia 16 stycznia 2014 r. k.410 oraz przesłuchanie powoda)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Dochodzone przez powodów żądania wynikały z faktu wystąpienia szkody na ich nieruchomości spowodowanej ruchem zakładu górniczego pozwanej, a ponieważ ruch ten prowadzony był zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze, to do naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zastosowanie miały przepisy tej ustawy. Chodzi przy tym o ustawę prawo geologiczne i górnicze z dnia 4 lutego 1994 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r., Nr 228, poz.1947 z późn. zm.), ponieważ zgodnie z art.222 aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U.2011.163.981) do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w których zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie, miały miejsce przed dniem 1 stycznia 2012 r. – tak jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie - stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i geologiczne (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III CZP 75/13).

Stosownie do art.91 ust.1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, jeżeli ruch ten odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie. Może żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zgodnie z przepisami tej ustawy.

W myśl art.97 tej ustawy w sprawach o naprawienie szkód górniczych orzekają sądy powszechne (ust.1), jednakże sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe dopiero po wyczerpaniu postępowania ugodowego. Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody albo od zgłoszenia przedsiębiorcy żądania przez poszkodowanego upłynęło 30 dni (ust.2).

Warunek wyczerpania postępowania ugodowego w zakresie zgłoszonych żądań został w rozpatrywanej sprawie spełniony, ponieważ powodowie przed wniesieniem pozwu występowali do pozwanej o ugodowe załatwienie sporu,

jednakże w wyżej wskazanym terminie nie doszło do zawarcia ugody, która załatwiałaby kwestię naprawienia występującej na nieruchomości powodów szkody pochodzenia górniczego.

Poprzez odesłanie wynikające z art.92 w/w ustawy Prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którym do naprawiania szkód, o których mowa w art.91 ust. 1 i 2, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej, do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej regulowanej w/w ustawą konieczne było ustalenie, że w nieruchomości powodów powstała szkoda oraz, że istnieje adekwatny związek przyczynowy (art.361 k.c.) pomiędzy powstałą szkodą a działalnością górniczą pozwanej.

Zgodnie z art.94 wyżej powołanej ustawy naprawienie szkody powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego (ust.1).

Stosownie do art.95 tej ustawy jeżeli nie jest możliwe przywrócenie stanu poprzedniego lub koszty tego przywrócenia rażąco przekraczałyby wielkość poniesionej szkody, naprawienie szkody następuje przez zapłatę odszkodowania (ust.1).

Fakt oddziaływania w przeszłości, obecnie oraz planowanej działalności górniczej pozwanej na nieruchomość należącą do powodów został w sprawie udowodniony, podobnie jak fakt wywoływania szkód na tej nieruchomości, w tym poprzez obniżanie terenu, czy powstawanie zapadlisk. W sprawie zostały zatem wykazane wyżej wskazane przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, tj. istnienie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy tą szkodą a działalnością górniczą pozwanej. Pozwana wnosząc o oddalenie w całości powództwa w istocie nie kwestionowała opisywanego przez stronę powodową oddziaływania na nieruchomość powodów i wywołania wskazywanych szkód, podniosła natomiast zarzut, że powód nabył tą nieruchomość jako już uszkodzoną i z tej przyczyny – zdaniem strony pozwanej – nie jest poszkodowany oraz podniosła zarzut przedawnienia.

Fakt, że powód nabył nieruchomość jako uszkodzoną nie skutkował pozbawieniem go możliwości dochodzenia naprawy szkód powstałych przed nabyciem nieruchomości. Po pierwsze zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, że na mocy porozumienia z dnia 13 lutego 2006 r. na powoda scedowane zostały wszelkie roszczenia względem pozwanej wynikające ze szkód górniczych powstałych między innymi na działce nr (...), o czym pozwana została zresztą zawiadomiona. A. B. i G. B., którzy sprzedali prawo do w/w nieruchomości powodowi nabyli z kolei wcześniej w taki sposób od poprzedniego właściciela prawo do żądania naprawy szkód powstałych w gruncie. Wskazać należy, że zgodnie z zapisem §7 umowy zawartej pomiędzy Zarządcą Komisarycznym Przedsiębiorstwa (...) w J. a A. B. i G. B., zbywca zastrzegł, że stronie sprzedającej przypadnie jedynie odszkodowanie z tytułu szkód górniczych w budynku hali napraw II, natomiast na nabywców przechodzą uprawnienia do żądania naprawienia pozostałych szkód górniczych w nieruchomości. W ocenie Sądu w świetle dyrektyw wykładni oświadczeń woli i badania zgodnego zamiaru stron (art.65 k.c.) przyjąć należy, że skoro zbywca zastrzegł dla siebie wyłącznie prawo dochodzenia odszkodowania za uszkodzenie jednego ze składników nieruchomości, a co do pozostałych oświadczył, że prawo żądania odszkodowania przechodzi na nabywców (przy czym jedynie przykładowo wymienił za jakie konkretnie uszkodzenia), to stwierdzić należy, że zgodnym zamiarem stron umowy było przeniesienie na nabywców wierzytelności co do wszystkich pozostałych uszkodzeń pochodzenia górniczego. Gdyby bowiem zbywca chciał pozostawić generalnie dla siebie możliwość dochodzenia wierzytelności z tytułu uszkodzeń pochodzenia górniczego, to w umowie zastosowanoby odwrotny sposób uregulowania tej kwestii, tj. wyczerpująco i konkretnie wskazanoby jakie wierzytelności przechodzą na nabywców, co oznaczałoby, że wszystkie pozostałe wierzytelności o naprawę szkody przysługiwać miałyby pomimo zbycia nieruchomości jej zbywcy. Po drugie wskazać można, że Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 sierpnia 2013 r. stanął na stanowisku, że do żądania naprawienia szkody górniczej uprawniony jest każdorazowy właściciel, a nabywca nieruchomości w zakresie tego roszczenia wstępuje w prawa zbywcy, przy czym bez znaczenia jest cena nabycia nieruchomości, ponieważ cena nabycia nieruchomości nie jest w żaden sposób powiązana z zasadami ustalania wysokości odszkodowania (sygn. akt V ACA 271/13, niepubl.). Istotnie za niezasadny należy uznać zarzut o nieuzasadnionym wzbogaceniu się przez nabywcę, ponieważ gdyby podzielić ten zarzut pozwanej to konsekwentnie przyjąć należałoby np.: że w każdym wypadku nabycia nieruchomości w drodze darowizny nabywca

nie mógłby domagać się naprawienia szkody, ponieważ każda wypłata oznaczałaby, że jest on wzbogacony skoro nie zapłacił za darowaną nieruchomość, co z oczywistych względów nie może zasługiwać na aprobatę.

Zwrócić jednakże należy uwagę na fakt, że w rozpatrywanej sprawie kwestia nabycia przez powoda prawa do żądania naprawienia szkód powstałych przed dniem nabycia przez niego prawa do w/w nieruchomości ostatecznie nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W dniu 19 lipca 2006 r. została bowiem zawarta ugoda dotycząca naprawienia szkód górniczych istniejących na działce nr (...), w której ustalono sposób naprawy tych szkód poprzez nadsypanie terenu działki skałą płoną do poziomu pozwalającego na umieszczenie kamieni granicznych w płaszczyźnie poziomej. Ugoda stanowi nazwaną umowę cywilnoprawną (art. 917 k.c.), zgodnie z którą strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Przedmiotem ugody może być jakikolwiek stosunek prawny, bez względu na źródło powstania tego stosunku (por. m.in. A. Szpunar w glosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1999 r., I CKN 205/98, Rejent 2000, nr 9, s. 105). Przedmiotem ugody może zatem być również stosunek obligacyjny wynikający z faktu wyrządzenia szkody rodzącego obowiązek jej naprawienia. Istotą ugody jest czynienie sobie wzajemnie ustępstw (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 lipca 2002 r., I CKN 915/00, LEX nr 56895). Rodzaj i zakres wzajemnych ustępstw mogą być różne i obiektywnie rzecz biorąc nie muszą one być jednakowo ważne. Wzajemne ustępstwa nie muszą być także ekwiwalentne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2006 r., IV CK 393/05, LEX nr 180811). W rozpoznawanej sprawie w wyżej opisanej ugodzie działający w imieniu powoda L. P. – fakt jego upoważnienia przez powoda do zawarcia ugody wynikał również z przesłuchania powoda na ostatniej rozprawie w niniejszej sprawie – w związku z określonym ugodowo sposobem naprawy występujących szkód pochodzenia górniczego (które zostały ustalone w wyniku wcześniej przeprowadzonych oględzin) jednocześnie zrzekł się dalej idących roszczeń stwierdzając, że ugoda ta wyczerpuje roszczenia poszkodowanego odnośnie w/w stwierdzonych szkód, co stanowiło wyżej wskazany istotny element ugody jakim było ustępstwo powoda, w imieniu którego działał L. P.. Zawarcie ugody, jako zdarzenie materialnoprawne Sąd zobowiązany był brać pod uwagę z urzędu. W tej sytuacji powód nie mógł w ramach niniejszej sprawy domagać się naprawienia szkód górniczych, które wystąpiły do momentu zawarcia w/w ugody. Bez znaczenia dla sprawy było to czy ugoda ta została przez pozwaną wykonana, ponieważ powód miał prawne środki dochodzenia realizacji przez pozwaną obowiązków wynikających z tej zawartej ugody. Zresztą w ocenie Sądu okoliczności sprawy dały podstawy do przyjęcia, że ugoda ta została przez stronę pozwaną wykonana. Co prawda powód w czasie przesłuchania w niniejszej sprawie pytany o tą ugodę stwierdził, że nigdy nie została ona zrealizowana, ale Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda w tym zakresie. Zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, że powodowie zarówno w piśmie z dnia 20 września 2010 r. (k.28), kierowanym do pozwanej w toku przedsądowego postępowania ugodowego, podobnie jak w uzasadnieniu pozwu (k.2) oraz w piśmie procesowym z dnia 17 stycznia 2012 r. składanym w toku niniejszej sprawy (k.51) domagając się naprawienia szkód wskazywali, że na mocy w/w ugody szkody zostały naprawione, a od tego czasu pojawiły się nowe. Powód nigdy również nie uchylił się od skutków prawnych oświadczenia zawartego w w/w ugodzie o zrzeczeniu się dalej idących roszczeń. Fakt pojawiania się nowych szkód, po zawarciu w/w ugody, wynikał zarówno z zeznań powoda, jak również opinii biegłych sądowych wydanych w niniejszej sprawie. W tej sytuacji jednie na marginesie wskazać można, że nawet gdyby przyjąć, że w w/w ugodzie nie doszło do skutecznego zrzeczenia się roszczeń o naprawienie szkód nieobjętych tą ugodą, to stwierdzić należy, że wówczas za zasadny należałoby uznać zarzut przedawnienia w tym zakresie. Bezsprzecznie bowiem w momencie zawierania ugody powodowi znany był fakt wystąpienia szkód istniejących na dzień podpisywania ugody, jak również osoba zobowiązana do ich naprawienia, a w tej sytuacji od tego momentu upłynął 3-letni termin przedawnienia, skoro pozew został wniesiony dopiero w dniu 14 grudnia 2011 r., a zatem przeszło 5 lat po podpisaniu ugody. Wbrew twierdzeniom strony powodowej w sprawie nie zachodziły okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie, że podniesienie tego zarzutu było sprzeczne z art.5 k.c. W sprawie udowodnione jednakże zostało – na co zwracano już wyżej uwagę – że również po zawarciu w/w ugody na nieruchomości powodów dochodziło do powstawania dalszych nowych szkód i reaktywacji starych, a w tym zakresie do przedawnienia nie doszło. Sama pozwana w piśmie z dnia 24 marca 2011 r. (k.19), kierowanym do powoda w toku przedsądowego postępowania ugodowego, stwierdziła, że w nieruchomości powodów nie tylko występowały po 2006 r. nowe szkody, ale również projektowana eksploatacja powodować będzie nierównomierne osiadanie terenu na całej powierzchni w/w nieruchomości oraz reaktywację deformacji

już istniejących oraz powstanie nowych deformacji nieciągłych. Fakt ich powstania i ciągłego „reaktywowania się” wynikał m.in. z zeznań powoda, jak również opinii biegłych sądowych, w tym uzupełniającej ustnej opinii biegłej sądowej B. R. złożonej na ostatniej rozprawie, w której potwierdziła ona twierdzenia powoda, że nieruchomości, której dotyczy niniejsza sprawa ma praktycznie wartość nieużytku i nie nadaje się również na prowadzoną na tej działce przez powoda działalność. Również z niekwestionowanej przez strony opinii biegłego sądowego R. S. wynikało, że nie ma możliwości przywrócenia stanu sprzed uszkodzeń także w zakresie szkód, które powstały i ujawniły się po nabyciu nieruchomości przez powoda. Ostatecznie również biegły sądowy J. D. przyznał, że nie ma możliwości przywrócenia stanu poprzedniego. Zwrócić należy uwagę na fakt, że biegły ten dopuszczając możliwość przywrócenia stanu poprzedniego mówił jedynie o części nieruchomości poprzez wyrównanie nadmiernych spadków przy użyciu kruszywa naturalnego z łupka powęglowego. Wykluczył on możliwość przywrócenia stanu poprzedniego całej nieruchomości zarówno z przyczyn technicznych jak i ekonomicznych. Biegły ten m.in. wprost stwierdził, że założona niwelacja likwiduje jedynie w części osiadania, jakie wystąpiły w okresie 2006 – 2012 (k.151). Wskazywał również m.in., że niwelacja terenu do granicy północnej działki (...) jest niemożliwa, ponieważ skarpa nasypu oparłaby się o działkę (...) należącą do innej osoby, a również niwelacja od strony zachodniej granicy istniejącego płotu spowodowałaby zasypanie istniejącego rowu (k.214). Zwracał także uwagę, że każde dalsze osiadanie – którego występowanie w sprawie wynikało z opinii biegłych i nie było kwestionowane nawet przez stronę pozwaną – generuje dalsze koszty (k.169 verte). W istocie zatem opinia tego biegłego wskazywała na możliwość przystosowania jedynie części nieruchomości powodów do prowadzenia dotychczasowej działalności. Brak tymczasem podstaw do tego, żeby obowiązek naprawienia przez pozwaną szkody ograniczać tylko do części nieruchomości, skoro działalność pozwanej spowodowała szkody na całej nieruchomości również po 2006 r. Zasadnie również powodowie podnosili, że na skutek cały czas pojawiania się nowych szkód, w tym wskutek osiadania terenu dochodzi do zalewania coraz większej części nieruchomości i uniemożliwiania korzystania z niej nawet w ograniczonym zakresie, że powstające stale zapadliska wymagają ciągłego ich zasypywania, przez co powodowie nie mogą korzystać z tej nieruchomości zgodnie z planem zagospodarowania terenu. Nie ma zatem możliwości przewrócenia walorów użytkowych nieruchomości, nie mówiąc już szczegółowiej o tym, że na skutek ciągłego oddziaływania deformacji nieciągłych nie ma praktycznych możliwości postawienia ma tym gruncie budynków betonowych. Również z pism Prezydenta Miasta J. wynika, że na skutek działalności górniczej istnieje potrzeba ciągłego podnoszenia terenów sąsiednich, w tym wiaduktu, co jedynie dodatkowo pogarszać będzie stan nieruchomości powodów. Reasumując stwierdzić należy, że nie ma możliwości przywrócenia do stanu poprzedniego – nawet jeżeli za taki traktować stan z 2006 r. – nieruchomości powodów, nie tylko w sposób wskazany w pozwie, ale w ogóle. W tej sytuacji naprawienie szkody winno być nastąpić poprzez wypłatę odszkodowania, a nie poprzez uwzględnienie żądania ewentualnego przewrócenia stanu poprzedniego. Jak wynika z opinii biegłej sądowej B. R. gdyby nieruchomość powodów nie została uszkodzona w wyniku działalności pozwanej jej obecna wartość wynosiłaby 1.510.000 zł, a faktycznie wartość ta – w istocie odpowiadająca wartości nieużytku – wynosi 84.000 zł. Biegła ustalił również, że gdyby ustalać aktualną wartość metodą dochodową wynosiłaby ona 109.000 zł. Wartość ta nie mogła być jednakże brana pod uwagę przy ustalaniu wysokości należnego powodom odszkodowania. Podkreślić bowiem należy, że aktualna wartość nieruchomości nie może być wartością abstrakcyjną. Taką byłaby tymczasem w okolicznościach niniejszej sprawy. Wartość ta byłaby bowiem odpowiednia do ustalenia odszkodowania gdyby powód również obecnie miał możliwość wynajęcia jej czy wydzierżawienia w stanie w jakim obecnie się ona znajduje. Tymczasem, jak wynika z przesłuchania powoda oraz zeznań biegłej sądowej B. R. stan w jakim obecnie znajduje się nieruchomość powodów nie nadaje się do wykorzystywania na prowadzenie działalności. Jak m.in. zeznał powód kierowcy ciężkich samochodów nie chcą wjeżdżać na teren nieruchomości, ponieważ z uwagi na jej stan istnieją duże problemy z wyjazdem a samochody grzęzną w błocie na jej terenie. Podkreślić przy tym należy, że w świetle okoliczności sprawy, w tym opinii biegłych sądowych, nie może budzić wątpliwości, że stan osiadania nieruchomości będzie się jeszcze pogłębiał, podobnie jak pojawianie się skutków deformacji nieciągłych. Dlatego też należało przyjąć jako aktualną wartość nieruchomości wyżej wskazaną kwotę 84.000 zł. Sąd dał wiarę opiniom opracowanym przez biegłą sądową B. R., ponieważ były one logiczne, spójne i wszechstronnie uwzględniały wszystkie okoliczności sprawy. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka C. K. co do wartości czynszu za jaki powód byłby w stanie wydzierżawić nieruchomość, ponieważ miały one charakter abstrakcyjny – podobnie jak przedstawione stawki Prezydenta Miasta za dzierżawę terenów miejskich – nie uwzględniający wyżej opisanych szczególnych okoliczności związanych z usytuowaniem nieruchomości powodów,

w tym znacznie poniżej wybudowanego wiaduktu i podniesionej – jako następstw działalności pozwanej – drogi. W szczególności i przekonywujący sposób wyjaśniła to również w czasie ostatniego przesłuchania biegła sądowa B. R.. Niezasadnym było jednakże żądanie powodów zapłaty na ich rzecz całej kwoty 1.510.000 zł. Powodowie nie mogą domagać się bowiem zapłaty kwoty odpowiadającej wartości całej nieruchomości skoro pozostają jej właścicielami. Powodowie żądając ostatecznie tej kwoty nie formułowali żądania, aby w zamian za tą kwotę przenosić na pozwaną własność nieruchomości. W tej sytuacji żądanie przez powodów pieniężnego odszkodowania mogło się ograniczać do utraty przez nieruchomość tzw. wartości handlowej, tj. różnicy pomiędzy wartością nieruchomości sprzed powstania szkód a wartością jaką nieruchomość przedstawia w postaci uszkodzonej. Bezspornie fakt, że powodowie są właścicielami określonego prawa majątkowego, którego wartość uległa zmniejszeniu na skutek działalności pozwanej stanowi szkodę - uszczerbek w ich majątku (prawo to miało bowiem wartość 1.510.000 zł a na skutek działalności pozwanej jego wartość wynosi 84.000 zł) - uzasadniającą żądanie odszkodowania. Różnicy pomiędzy wartością nieruchomości w stanie nieuszkodzonym – 1.510.000 zł – a obecną wartością tej nieruchomości – 84.000 zł – wynosi 1.426.000 zł. Z wyżej wskazanych przyczyn, będących konsekwencją zawartej w 2006 r. ugody powodowie mogą domagać się tytułem odszkodowania jedynie kwoty odpowiadającej 21,35 % tej różnicy – ustalenia biegłego sądowego R. S. nie były w tym zakresie kwestionowane również przez stronę powodową - tj. kwoty 304.451 zł. Dlatego też Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów zasądził od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 304.451 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 17 września 2013 r., tj. od dnia doręczenia stronie pozwanej (k.329) opinii biegłej sądowej B. R. – zgodnie ze zmienionym żądaniem strony powodowej (k.365). Podstawą prawną zasądzenia odsetek był art.481§1 i 2 k.c.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Powodowie w niniejszej sprawie są stroną przegrywającą proces w przeważającej części (przegrali proces w 79,84 % i odpowiednio wygrali go w 20,16 %). Biorąc jednakże pod uwagę wszystkie wyżej opisane okoliczności sprawy, w tym fakt że pozwana w toku przedsądowego postępowania ugodowego nie złożyła powodom żadnej konkretnej propozycji naprawienia szkody, domagając się tylko kolejnych dokumentów, Sąd uznał, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek dający podstawy w świetle art.102 k.p.c. oraz art.113 ust.4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U.2014.1025) nie obciążania powodów przypadającą na nich częścią kosztów procesu. Jednocześnie Sąd na podstawie art.113 ust.1 wyżej powołanej ustawy w zw. z art.100 zd.1 k.p.c. nakazał pobrać na rzecz Skarby Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. od pozwanej kwotę 15.220,80 zł (1.510.000 zł x 5% x 20,16%) tytułem przypadającej na nią nieuiszczonej części należnej w sprawie opłaty sądowej od pozwu.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnować;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć
 - pełn. powodów,
 - pełn. pozwanej;
- 3) sporządzić z akt księgi wieczystej kserokopię kart 3,26-30 i odłożyć do odrębnej teczki, a akta księgi wieczystej zwrócić SR;
- 4) postanowienie o przyznaniu wynagrodzenia biegłej sądowej (k.472) prawomocne z dniem 4 grudnia 2014 r. – wypłacić wynagrodzenie z sum budżetowych SP;
- 5) akta niniejszej sprawy przedłożyć z wpływem lub za miesiąc.

R., 19 stycznia 2015 r.